

DECIZIE nr. 529 din 14 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#) privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 614 din 13 august 2015](#)

Data intrării în vigoare 13-08-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel-Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#) privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Legea nr. 283/2011](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Daniel Cristian Ciurcea în Dosarul nr. 6.627/63/2014 al Tribunalului Dolj - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 67D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.627/63/2014, Tribunalul Dolj - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#) privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Legea nr. 283/2011](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost ridicată de Daniel Cristian Ciurcea cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect drepturi bănești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#). Astfel, arată că prin [Legea nr. 63/2011](#) salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea sporurilor de bază, însă cuantumul brut al acestora

a rămas la același nivel cu cel avut potrivit [Legii nr. 285/2010](#) privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Dispozițiile celorlalte acte normative criticate păstrează salarizarea cadrelor didactice potrivit dispozițiilor [Legii nr. 63/2011](#). Or, consideră că, potrivit considerentelor [deciziilor Curții Constituționale nr. 877/2011](#) și nr. 872/2010 și celor ale [Deciziei nr. 11/2012](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de [Legea nr. 221/2008](#), coroborată cu [Legea nr. 330/2009](#).

6. Totodată, susține că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) majorează începând cu 1 ianuarie 2014 salariile personalului didactic preuniversitar, cu vechime până la 6 ani, cu 10%, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din același act normativ, salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, cu vechime peste 6 ani, se păstrează la nivelul salariului din luna decembrie 2013. Astfel, se creează o discriminare a cadrelor didactice după criteriul vechimii în învățământ.

7. Tribunalul Dolj - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

8. În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#) privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. De asemenea, potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Legea nr. 283/2011](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Curtea constată că, în realitate, autorul excepției are în vedere art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 283/2011](#). Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 182/2012](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012; [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin [Legea nr. 36/2014](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014; art. 1 alin. (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin [Legea nr. 28/2014](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014.

12. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#), ale art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#), ale [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) și cele ale [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012](#) au avut o aplicare temporară, care a încetat la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute prin [Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit căruia au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate prin [Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015. Astfel, analizând critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens, a invocat [Decizia nr. 291 din 22 mai 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și [Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013.

15. De asemenea, la același paragraf din [Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014](#), Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza Kechko împotriva Ucrainei, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza Wieczorek împotriva Poloniei, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei, paragraful 57.

16. Cu același prilej, examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme [Legea nr. 63/2011](#) a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

17. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), Curtea reține că, prin [Decizia nr. 200 din 31 martie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 mai 2015, paragrafele 30-32, a precizat că cele statuate în jurisprudența sa prin [Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și prin [deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011](#) și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate mutatis mutandis la situația legislativă actuală, și anume la [Legea nr. 63/2011](#), pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

18. În sfârșit, în ceea ce privește caracterul pretins discriminator al dispozițiilor [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#), Curtea s-a pronunțat prin [Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014](#), paragrafele 23-25, reținând că "ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt cadre didactice din învățământul preuniversitar care însă se află în situații juridice diferite, anume personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime în învățământ până în 6 ani și personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime de peste 6 ani, astfel că, în cauză, nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție".

19. Distinct față de acestea, Curtea, prin [Decizia nr. 99 din 3 martie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 29 aprilie 2015, a arătat că, ulterior intrării în vigoare a [Legii nr. 63/2011](#), legiuitorul a reglementat prin [art. 2 alin. \(1\) și \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

20. În sfârșit, prin [Decizia nr. 212 din 31 martie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015, Curtea a subliniat că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar [Legea nr. 63/2011](#) a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Cristian Ciurcea în Dosarul nr. 6.627 /63/2014 al Tribunalului Dolj - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și [art. 6 din Legea nr. 63/2011](#) privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II [art. 1 alin. \(3\) și \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010](#) pentru completarea [art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008](#) privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, [art. 1 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012](#) privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84 /2012](#) privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Patricia Marilena Ionea
